

LYS OG LIV

Utgitt av

MENIGHETSFAKULTETET

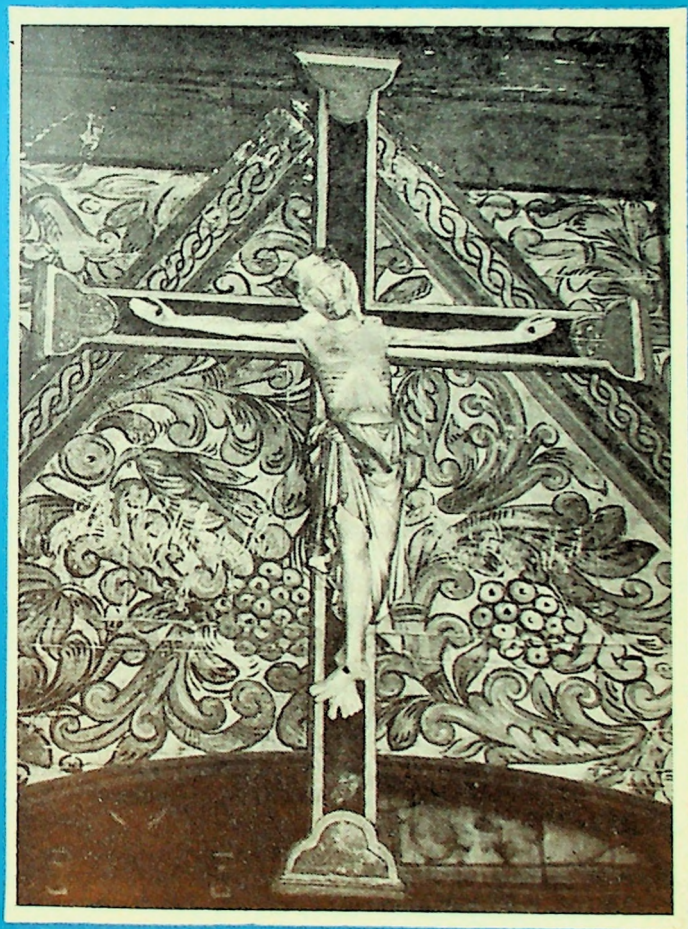

Foto: Vigbjørn Matre

Altartavlen i Røldal kirke

LYS OG LIV UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

REDAKTØRER: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis
til alle MF-foreninger og prostikomiteer for MF, til samtlige menighetsråd i landet
og alle navngitte bidragsytere.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	Januar	
	1974	1975
Personlige gaver	93 527	147 888
Stud. givertj.	3 780	8 780
	97 307	156 668
Offer/kollekt	83 708	74 631
<i>Sum:</i>	181 015	231 299
Foreninger	29 993	49 340
Bøsser og andre g.	20	23
<i>Sum «ordinære» gaver:</i>	211 028	280 662
Testamentariske g.	31 050	18 144
<i>Sum gaver:</i>	242 078	298 806

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Jesus tas til fange

Av Aasmund Dale

Kan et bilde tale? Kan det forkynde det gode budskap? La oss ta tid til å studere det lille tresnittet fra 1400-tallet. Motivet finner vi snart. Kunstneren har villet gjengi evangelienes beretning om hvordan Jesus ble tatt til fange.

Men se nøyer etter, og du vil finne mer. Rundt om Jesus er samlet mennesker som hver på sitt vis er opptatt av å gjøre det onde. Soldatene er på plass. Hvorfor? De fleste på kommando. Vet de at de arresterer den eneste som er uskyldig? Judas finner vi også. Ingen står i øyeblikket nærmere Jesus. Ingen sviker ham så brutalt. Var

han blitt skuffet? Var det ren ondskap som drev ham til sviket? Peter er her også. Vi ser ham stå med sverdet. Hva har han her å gjøre? Han utøver *sin* form for ondskap. I misforstått iver for Jesus hugger han til med sverdet. Øret til Malkus faller av. Her står hele menneskeheten representert, med sin blinde synd, sin bevisste synd og sin fromme synd.

Er det ingen som skiller seg ut? Jo. Én. Jesus. Bare den ene er god og handler til det beste. Hva er han opptatt av mens han svikes og fengsles? Ikke av seg selv. Ser du hvordan han med den ene hånden søker å knytte forbindelse med svikeren Judas. Ser du hvordan han med den andre hånden skyver bort sverdet og dermed veileder Peter? Samtidig helbreder han øret til tjeneren Malkus.

Det er denne menneskehet som i alt har handlet mot Guds gode vilje, Jesus nå vil frelse. Enda mer vil han lide. Enda flere vil han dø for. Kan du se deg selv i *det* bildet? Kan du se mer? «Han er såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham for at vi skulle ha fred.»

Sjelesorg for menigmann

*Populærteologisk forelesning
holdt på MF 2. november 1974*

Å tale til sjelesorg hører hverdagen til i den kristne kirke. Det går ikke en dag uten at brødre hjelper hverandre på veien, enten ved å forkynde ordet i forsamlingen, eller ved å dele det ut i den fortrolige samtalen.

Å tale om sjelesorg er derfor både naturlig og nødvendig. Likevel er det vel slik at den teoretiske siden av sjelesorgen ikke alltid vises like stor interesse.

For tiden er sjelesorgen kommet i fokus. Ulike momenter kan anføres som grunn for dette, poenget er det samme: Det er mange som er opptatt med sjelesorgens teori og praktiske utforming.

Vi kan bare ta med noen punkter i denne forelesningen, noen antydninger som kan brukes til videre ettertanke.

Hva er sjelesorg?

Det finnes dusinvis av definisjoner, noen er brede og altomfavnende, andre er smale og sterkt avgrensede. «Sjelesorg er omsorg for mennesket», sier en, det er en romslig definisjon. «Sjelesorg er Guds Ord forkynt for den enkelte i samtalens form», sier en annen. Det er en smal definisjon.

Godt er det i alle fall at vi ikke definerer sjelesorgen så vidt at alt mulig faller innenfor. Vi må vite hva dette er til forskjell fra f.eks. psykiatrisk hjelp og diakoni. — På den annen side må definisjonen være så romslig at vi ikke avgrenser oss til utelukkende trosproblemer. I sjelesorgen skjer det et møte mellom mennesker, der den ene på Guds Ords grunn søker å hjelpe den andre i hans forhold til Gud, seg selv og til andre mennesker.

Hvem kan være sjelesørger?

Det kan alle kristne være, ut fra den kunnskap og på den bakgrunn de har. Dersom noen tar kontakt med deg, så trenger du ikke unnså deg. Det er sikkert noen som er dyktigere enn deg, men ettersom det var du som ble oppsøkt, er det deg som har tilliten. NT sier mye om vår sjelesørgeriske omsorg for hverandre (se Rom. 15,7, Gal. 6,1—2, 1. Tess. 5,14).

Likevel er det noen som har fått seg pålagt dette ansvaret på en særskilt måte (se Hebr. 13,17). Stundom skal du henvise til disse: Det er ting som er for svære for

deg å bære, du må vise til en annen. Du hører på dem, og viser omsorg ved det. Men så viser du dem videre, og viser sann kjærlighet ved det.

Sjelesørgerens utrustning

A: Den åndelige utrustning.

Nådegaver er kan hende det en først tenker på når en snakker om åndelig utrustning. Hvilke nådegaver bør en sjelesørger strebe etter? Ulike gaver kunne tas frem, men den som i særlig grad synes å utpeke seg er profetiens gave. Ifølge 1. Kor. 14,3 taler den som taler profetisk «for mennesker til oppbyggelse, formaning og trøst».

Forøvrig skal man være varsom med å binde seg for mye i spørsmålet om nådegaver. Ingen skal holde seg borte fra denne tjenesten, selv om han er usikker på om han har nådegaver. Her er det både et personalt og et aktuelt aspekt: Gud kan gi i samme stund, og vi visste det ikke en gang!

Langt viktigere for sjelesorgen er *Andens frukt* (Gal. 5,22) eller den Guds kjærlighet som utløses i våre hjerter (Rom. 5,5). Les 1. Kor. 13,4—7, og tenk etter hvor avgjørende disse egenskaper er for sjelesorgen! Det er «den enda bedre vei», 1. Kor. 12,31!

B: Den naturlige utrustning.

Takt og varsomhet er det første. Enkelte mennesker vil det så vel, de ødelegger dessverre mer enn de hjelper. Det er som å ansette elefanten som ekspeditør i glassbutikken: Elefanten er et alle tiders dyr, men her må han få slippe å gjøre tjeneste.

Respekt for blygheten henger

sammen med dette. I våre dager er det moderne med 110 % åpenhet. Den som ikke er åpen, han er mistenkelig eller følelsesmessig invalid. Det er bare det at slik er det ikke! Noen av oss er blygere enn andre, la oss få være det! Tvang er sjelesorgens erkefiende. Føler man seg tvunget, begynner man å forsvare seg. En lukker til, fordi en er redd for å såres.

Evnen til å være *ekte og naturlig* betyr utrolig mye i sjelesorgen. Har den hjelpsøkende følelsen av at den andre forstiller seg eller spiller, så gir det usikkerhet og angst: Hvem er han egentlig? Hvordan kan jeg våge å åpne meg for denne, som ikke vil vise hvem han er?

Respekten for *taushetsplikten* er selvfølgelig, men må likevel nevnes. Hvor ofte hørte vi ikke at den enkelte betrodde seg til sine venner, sine medarbeidere, ja sogar til sin menighet i høymesseprekenen. Ikke direkte eller navngitt, selvfølgelig, men antydende slik at tilhørerne kunne forstå hvor storveies sjelesørgeren måtte være og hvilke delikate spørsmål han var betrodd!

Til sist dette med å *kunne lytte*. Om det kunne det vært sagt mye. Det er mange måter å lytte på. Uinteressert, bladende i papirer, utålmodig, skottende på klokken. Eller den aktive, interesserte lytten, der sjelesørgeren var med i samtalen, selv om han nesten ikke sa et ord!

Hvor godt er det ikke når noen lytter slik! Om du ikke kan si så mye, så kan du lytte. Og du skal merke at bare dette kan være med å forandre situasjonen for den hjelpsøkende. Han får et nytt syn på seg selv: Det er noen som finner meg så mye verd at de vil gi meg tid.

Noen praktiske råd

All sjelesorg bygger på Guds ord. Kommer en i utakt med Bibelen i sine råd, da er det ikke sjelesorg lenger. Dette betyr imidlertid ikke at man skal lese bibelord til enhver tid. For enkelte ble faktisk dette med Bibel og bønn en flukt: Istedenfor å lytte for å hjelpe, så avskar de all videre samtale med bibelord!

Og ikke nok med det. Fordi de ikke kjente den andres situasjon, kom de til å dele ut feil ord. Det tales i teologien om «orthotomi», det betyr at man tar det rette ordet og gir det til det rette menneske. Ikke som om vi var herrer over Ordet. Men som Ordets tjenere, som brukes av Guds Ånd.

Husk dernest dette at du ikke bare snakker med ordene dine. Du snakker med hele din holdning, med øynene, hendene, kroppen. Pass der-

for på at det blir samstemmighet mellom det du sier med munnen og det du sier med holdningen forøvrig! Hvis ikke skaper du forvirring og usikkerhet.

Det er mangt å ta frem som angår den sjelesørgerske samtale. Her får det bli med dette. Husk imidlertid på at du kan henvide til bøker og hefter som tar opp de forskjellige problemene. Mange ting er det vanskelig å snakke om. Et hefte kan du likevel gi, så kan den hjelpsøkende arbeide videre med det som står der når han er gått.

På Guds ord skal det skje — og i bønn. Ikke slik at du ber i enhver samtale, stundom kan bønn stenge istedenfor å åpne. Men før samtalen, og etterpå skal du be. Og under samtalen i ditt hjerte, idet du vet at det er den treenige Gud som har det siste ordet i sjelesorgen.

Professor Hallesby og hustrus legat

Legatet er opprettet til fremme av vitenskapelig forskning i teoretisk og praktisk teologi. Rentene skal anvendes til stipendier for kandidater og yngre prester (under 50 år) som er utgått fra Menighetsfakultetet og står på Skriftens og bekjennelsens grunn, fortrinnsvis til studier under tjenestefrihet, hjemme eller i utlandet.

Søknaden sendes til Menighetsfakultetets lærerråd på dertil bestemt skjema. Den må være utførlig begrunnet og studieformålet klart angitt. Det vil ansees som en fordel om man i tillegg til søknaden gir en nærmere motivering for sine studieplaner. Det samme gjelder for søkere innenfor praktisk teologi og kirkeliv.

Rapport om anvendelsen av stipendiet sendes Menighetsfakultetets lærerråd.

Søknadsfristen er satt til 30. april. Resultatet av utdelingen kunngjøres 13. juni.

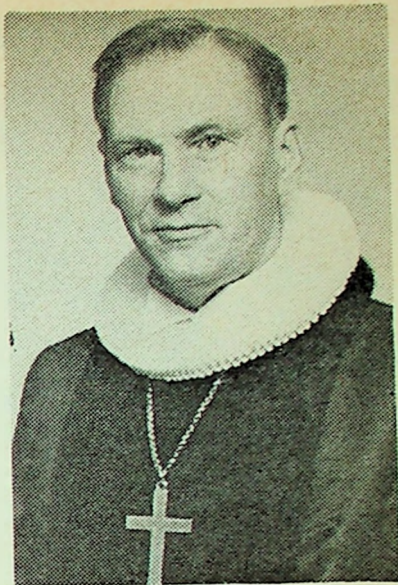
Søknadsskjema fås ved henvendelse til Menighetsfakultetets administrasjon, Gydas vei 4, Oslo 3.

Utdrag av biskop Hauges årsmelding til Kirkedepartementet

Den 25. jan. -75 sendte Tunsberg biskop sin årsmelding til Det kongelige Kirkedepartement. Et avsnitt i årsmeldingen omhandlet Menighetsfakultetet og gjengis her:

Etter i 9 år å ha vært formann i Menighetsfakultetets forstanderskap trakk biskopen seg i overensstemmelse med grunnreglene tilbake fra dette tillitsverv i mai 1974. Formannen i forstanderskapet har naturlig anledning til å følge utviklingen uten selv å være engasjert i nevneverdig aktiv innsats. Fakultetets utvikling i disse årene er så markert, ja til dels eventyrlig, at det synes rimelig å nevne litt om det i en årsmelding til Det kongelige Kirkedepartement — så meget mer som det gjelder et så sentralt område i kirkens liv som presterekruteringen.

Forrest i synsfeltet står nybygget som er reist på Blindern til en sluttpris på ca. 21 millioner kroner. Et mindre byggefond var lagt til side i årenes løp, men hele 10 millioner kroner ble samlet inn som frivillige gaver i byggeperioden. Den fratredende formann bekjenner åpent at han på forhånd ikke i sine vildeste drømmer hadde tenkt seg muligheten av å nå et slikt resultat. Det bør bemerkes at Kirkedepartementet under skiftende sjefer har vist stor hjelpsomhet, ikke minst i forbindelse

med tomte-spørsmålet, senere også i spørsmålet om økonomisk støtte til driften. I dag har fakultetet moderne undervisningsrom og lese-saler til 1 000 studenter.

Dernest må nevnes Institutt for Kristendomskunnskap som ble besluttet opprettet i 1966. Instituttet har hatt en imponerende søkning av lærerstudenter og har uten tvil ydet en avgjørende hjelp i vår nye skolesituasjon som krevde lærere med spesialutdanning i langt større utstrekning enn tidligere. En må også kunne regne med at kateketene i stigende grad vil kunne rekrutteres fra Instituttet.

Endelig må nevnes Stortingets vedtak i 1972 om å gi Menighetsfakultetet økonomisk tilskudd til driften etter at det i 63 år hadde utdannet størstedelen av Norges presteskap uten et øres utgift for staten. Det bør kanskje understre-

Prestemøte i Narvik

Foto: Olav Berg Lyngmo.

Stående fra venstre:

Prost Sverre Kjerpeseth, Liland. Sokneprest Kjell-Petter Dahl, Narvik. Sokneprest Johannes Ulltveit-Moe, Ballangen. Res. kap. Kai A. Mosteid, Bjerkvik.

Foran fra venstre:

Res. kap. Carl Krohn-Hanssen, Narvik. Sokneprest Kåre Sten Larssen, Kjøpsvik. Sokneprest Arne Ørstavik, Ankenesstranda (nå Tjørnvåg). Sokneprest Odd Haugen, Lodingen. Sokneprest Sven Oppegård, Hamarøy, var ikke til stede.

1. november 1974 skiftet prostiet navn fra Nordre Salten til Ofoten prosti. Fra samme dato ble sokneprest Bernt Aspang, Våg, å tilhøre Salten prosti.

kes at den økonomiske støtte gjelder fakultetets hovedfunksjon, nemlig å føre fram til teologisk embets-eksamen, og dessuten Kristendomsinstituttet. Derimot har fakultetet aldri søkt om støtte til Det praktisk-teologiske seminar.

Menighetsfakultetet, med sin utvikling i 60—70 år, går inn i rekken

av de mange fine tiltak som er blitt til på norsk kirkemark, og det er en særlig glede at Stortinget og Regjeringen har villet engasjere seg økonomisk uten på noen måte å la det gå ut over fakultetets frihet til forskning og til troskap mot sitt særpreg som kirkelig undervisningsorgan.

Fra Rindal til Veidholmen

skifter naturen adskillig. Men interessen for MF er på topp begge steder, konstaterer landssekr. Neerland som i tiden 20. jan.—2. febr. besøkte Nordmøre og Romsdal. På de øvrige steder han besøkte var det heller ikke snakk om å presentere noe helt nytt, bare fornye et gammelt bekjentskap. Forsamlingene fulgte levende med i grunnstensnedleggelsen på nybygget, pr. film og forsynte seg flittig ved sekretærens bokbord, forskjellig populærteologisk litteratur med tilknytning til fakultetet. Heller ikke på Møre har man helt unngått å stifte bekjentskap med begrepet prestemangel. Derfor, ved siden av 5 000 i gaver til MF medbringer sekretæren også ønsker tilbake til kandidatene: Kom over og hjelp oss.

En forskole til Menighetsfakultetet

ble en bibelklasse i Kr.sand kalt av dens stolte leder. Han hadde konstatert at av et kull var ikke mindre enn 6 havnet på MF. Dette fortalte domprost Thorbjørnsen ved avslutningsmøtet i Domkirken søndag kveld, se forrige nr. av Lys og Liv. Thorbjørnsen var selv en av de 6. Hvor mange MF-teologer som siden hadde kommet fra Kr.sand hadde han gitt opp å få oversikt over.

Sørlandsturneen 13.—16. febr. ble meget vellykket og bragte ca. 32 000 i gaver til MF ved siden av ikke målbare kvantiteter av inspirasjon. Og det nevnte beløp er jo da bare en liten del av det som i årets løp kommer fra disse egner. Og tilstrømmingen av studenter er fortsatt stor.

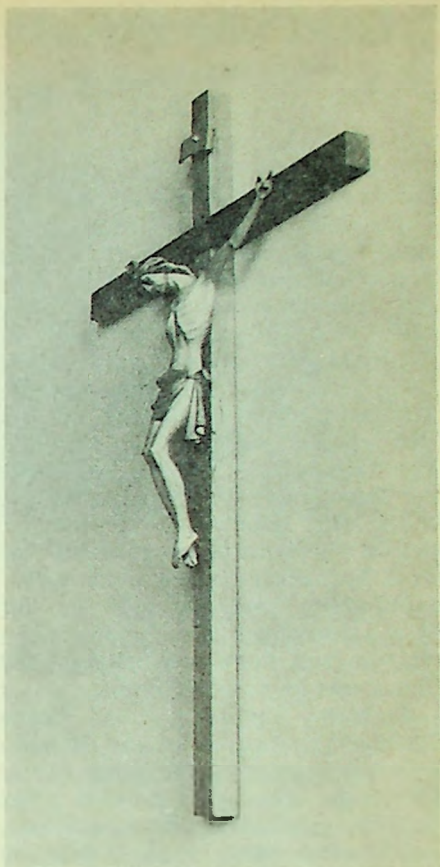

Foto: Vigbjørn Matre.

Krusifiks i MF's kapell

Dette vakre krusifiks er av andaktskomiteén innkjøpt til kapellet. Krusifikset er håndskåret av en italiensk treskjærer. Det er 91 cm høyt.

„Gud vår tilflukt“

— MF-korets plate

Vel ett år er gått siden MF's studentkor utga sin første grammofonplate efter at det gikk over fra å være mannskor til blandet kor. Og denne begivenhet har så visst ikke blitt stående som et enestående lysblaff, men har vært begynnelsen til flere krevende oppgaver som koret har gjennomført på en meget tilfredsstillende måte, ledet av sin dyktige og inspirerende dirigent, Per Inge Almås. Gledelig er dette selvfølgelig for det kirkemusikalske miljø, men ikke mindre gledelig er det at en institusjon som MF nå også kan markere seg i det kirkemusikalske landskap med et kor som i høyeste grad «holder mål», og som kan være med på å berike denne side av kirkens arbeid.

Platens hovedverk er Trond Kverno's kantate «Gud vår tilflukt» som ble skrevet på bestilling til åpningen av nybygget. Koralen «Vår Gud han er så fast en borg» står som den sentrale tekst, og for å låne ord fra en anmeldelse av platen: «Det musikalske stoff står i en organisk sammenheng med de enkelte tekstledd som danner det litterære utgangspunkt for verket. Her møter vi Luthers gedigne koral i variert rytmisk form, og avbalansert kontrapunktisk satsteknikk.» «Kverno har med denne kantaten virkelig befestet sin posisjon som en av de virkelig begavede yngre norske komponister.»

Koret får også sin velfortjente ros: «Koret virker inspirert, og

yter et solid bidrag til helhetsinntrykket.» «Endelig har MF fått et kor som både i klangideal og i repertoarvalg går inn for en sunn kirkemusikalsk linje.»

På platens andre side synger koret to av Griegs salmer, «Jesus Kristus er opfaren» og «I himmelen». Dessuten to norske folketoner, «Jesus din søte forening å smake», bearbeidet av Knut Nystedt, og «Unn meg Gud et lite rom», bearbeidet av Trond Kverno.

Platens budskap kommer godt frem takket være god tekstuttale og bevisst og levende tolkning. Dirigenten skal da også ha sin del av æren for det meget gode resultat. «Det står virkelig respekt av Almås' instruksjonsarbeide, ikke minst når man vet hvor skiftende materialet er fra semester til semester i et slikt kor.»

Korets hovedoppgave har vært, og vil alltid være å representere MF i de forskjellige sammenhenger. Og i dette tilfelle er det altså gjort med en meget god plateinnspilling som også hevder seg på platemarkedet. I sannhet god informasjon om MF!

Den som ennå ikke har anskaffet platen har fortsatt anledning, og den som allerede har den kan jo kjøpe en til, og gi den som gave — da gleder man med god musikk, samtidig som man sprer kjennskap til MF. Platen kan bestilles direkte fra MF, og koster kr. 40,—.

Ørnulf Steen

De er den fagraste frukt av kyrkjelydane sitt arbeid!

Biskop Juvkam i samtale med Bjørgvin-studentane.

Foto: Oddvar Jensen

Slik opna biskop Juvkam helsinga si til dei teologiske studentane frå Bjørgvin då han hadde sett dei stemne på Menighetsfakultetet sist i januar. Studentane møtte ein engasjert biskop som med varme og forståing viste vilje til å møta studentane i deira problemstilling.

Ofte når han såg utover bispedømet sitt, og då serleg såg det frå kyrkjestaden i bygda, såg han for seg alle dei trufaste medarbeidarane som gjorde si teneste anten det no var prest eller andre i kyrkjelyden. Og de som eg no ser, er den fagraste frukt av kyrkjelydane sitt arbeid.

Vi har lov å rekna med dykk i denne samanhengen. Biskopen nemnde at han har lister over alle studentane frå Bjørgvin på kontorpuhlen

25 % av teologistudentane er frå Bjørgvin

Han var imponert over at kvar 4. teologistudent var frå Bjørgvin,

ialt 140. Og omlag halvparten var tilstades denne kvelden. Dette skulle bera bod om mindre vanskar med å få søkjarar vestover. Biskopen stilte spørsmålet kvifor så få søkte til Bjørgvin. Var dei redde eit aktivt lekfolk, valda nynorsken vansker, eller var det store avstandar og sjøreiser som skræmde? Noko endeleg svar vart vel ikkje gjeve, men biskopen understreka sterkt at der presten ville samarbeida gjekk det bra. «... ja, der presten står med båe beina i samfunnet av dei truande, skjer det under.»

Statskyrkjeskipnaden

Eg vil segja for min del at eg høyrrer til dei som meiner at det er tid for å bryta opp frå statskyrkjeskipnaden.

Men han var ikkje ferdig med folkekyrkje-tanken. Vi bør no ordna opp tilhøvet til staten i rolege former så vi slepp gjera det i ein van-

Be og forkynne

Guds ords autoritet, den einaste autoritet ein Ordets tenar tek med seg ut i tenesta.

Slik lydde eit av dei krava Stavanger biskop stilte opp med sikte på prestetenesta då han 24/2 kl. 19.00 møtte over halvparten av dei sekstitalst teologistudentane frå Stavanger bispedøme, innskrivne ved Menighetsfakultetet. Studentar og biskop samlast ganske uformelt i Kapellet på MF.

Etter å ha ynskt velkomen, understreka biskopen at han ikkje var på «fisketur» denne kvelden. Innleiingsvis peika han på forkynneroppdragets stordom ved å minna om uttrykket — «Forkynna lovnaden om liv» — henta frå Pauli helsing i 2 Tim. 1, 1.

Det låg særleg biskop Hagesæther på hjarta denne kvelden å bu studentane på den tenesta som venta dei ute i kyrkjelydane om kortare eller lengre tid. Han la ikkje skjul på at fleire krav ville verte stilte te-

skeleg situasjon som lett kan bli for vanskeleg.

Vi fekk eit levande inntrykk av at biskop og studentar fann kvarandre, og mange gav uttrykk for at dette var noko som burde bli årvisst. Det virka både studiemotiverande og som ei utfordring til å reisa attende til Bjørgvin og prestenesta der.

Gunnvald Bjotveit

naren, fyrst og fremst at gudsforholdet hans var i orden. Men sidan «Gud ga nokon til apostlar» — er også den tingen klar at Gud byggjer riket sitt ved menneske. Det skjer både gjennom diakoni og embete, sa biskopen og peika på at desse to orda har tenaren Guds ords eigen autoritet i ryggen, ingen annan. For «presten skal ikkun bede og forkynne», sa biskop Hagesæther og siterte kollega Hersleb.

Han stilte også kravet om sann audmykt, overtyding og respekt for mennesket i ei teneste i det stille og med kjærleik til dei han er sett til tenar for.

Ein tilsynsmanns varme og langt livs røynsle var lagd i det som vart målbore.

Landssekr. Neerland fungerte denne kvelden som hovmeister og Stavanger biskop nytta mellom anna matpausen til å helse på studentane frå Stiftet.

Sidan heldt ein fram i Kapellet med spørsmål og samtale. Serlege sieder, lyse så vel som tunge, vart dregne fram. Tydeleg kom det fram at studentane såg fram mot prestenesta både med glede, spaning og otte. Det var rett slik, meinte biskop Hagesæther. Den kandidaten som møtte til ordinasjonssamtale og ikkje kjende på noko av otten for dette verdige som venta i tenesta, ville verte synt på dør, truga biskopen med ein smil.

Tida flaug fort og fyrst langt på kveld kunne kand. Rossavik takke biskop Hagesæther for ein gild og gjevande kveld.

Per Arnulv Nordbo

Eksamener høsten 74

Praktisk teologisk eksamen ved Menighetsfakultetet

Harald Bandlien, Ranheim
Terje Bjerkholt, Kråkerøy
Knut Christiansen, Bergen
Hallvard Grav, Bangsund
Nils Haus, Nannestad
Audun Hellemann, Bergen
Tom Hængsle, Skotselv
Helge Høyland, Mandal
Petter Lind, Oslo
Victor Roger Moltubak, Molde
Audun Myklebust, Ørsta
Erling Nerheim, Marstein
Jon Fredrik Wisloff Norborg, Oslo
Karl William Weyde, Oslo

Teologisk embetseksamen ved Menighetsfakultetet

Gammel ordning:

Bakkevig, Trond, Ringsaker
Berg, Eyolf, Bergen
Bjotveit, Torleiv, Ullensvang
Borch, Even Arne, Balsfjord
Byberg, Roald, Klepp
Bø, Oddbjørn, Randaberg
Dahl, Per Arne, Kolbotn
Enger, Ragnar, Søndre Land
Hammervold, Bjørn Ivar, Lyngen
Hestness, Trygve, Bergen
Haaland, Per Arnar, Mandal
Kaldheim, Steinar, Sauda
Levinsen, Leif, Oslo
Marthinsen, Svein Olav, Sunndal
Seierstad, Ingar, Oslo
Skaland, Svein, Vefsn
Skjerve, Øivind, Oslo
Steen, Ørnulf, Oslo
Svilosen, Arne, Lillehammer
Syvertsen, Stig Johan, Sarpsborg
Sætre, Age, Ask i Hordaland
Sørbø, Nils, Skien
Thorsen, Oddvar, Risør
Aase, Ragner, Spjelkavik

Ny ordning:

Heifødt, Jan Einar, Oslo
Skaar, Kristen Edvard Gerrard,
Brekkesto
Tønnessen, Terje, Kristiansand S.

Institutt for kristendomskunnskap ved Menighetsfakultetet

Hovedfagseksamen:

Larsen, Anders Mathias, Stavanger

Mellomfagseksamen:

Andersen, Terje Askerød, Halden
Asmyhr, Arne Johan, Oslo
Bjønnes, Inger Margrete, Østre Halsen
Brandsrud, Ranveig, Hærland
Bredlid, Halldis, Bekkestua
Bøe, Bjørg Martha, Varteig
Ekenes, Rolf, Asgårdstrand
Fjell, Gerd Johanna, Stavanger
Fougner, Kirsten Elisabet, Oslo
Golimo, Gro Margaret, Sarpsborg
Grande, Sidsel Heid, Myrvoll
Hildre, Edel Nelly, Hildre
Johansen, Ruth Elisabeth Stenvaag,
Oslo

Jørgensen, Øyvind Andreas, Vrådal
Kammell, Roland, Oslo
Kihle, Berit, Våle i Vestfold
Kjellevoid, Randolv, Oslo
Kjønvoll, Torill, Valaskjold
Kvestad, Svein Terje, Vågsbygd
Lie, Tor Einar, Vågsbygd
Nessler, Wenche Emely, Vågsbygd
Norwich, Torgeir, Harstad
Nødtvedt, Tone, Halden
Olsen, Ole-Harald, Teie
Rasmussen, Sylvia Othilie, Grimstad
Riise, Hans Eivind, Hamar
Røgeberg, Randi, Drammen
Saltveit, Lars Bjarne, Ski
Sivertsen, Odd Johan, Olderdalen
Sjötro, Inger-Torunn, Nesttun
Skjortnes, Marianne, Stavanger
Slungård, Ase Elisabeth, Skien
Sommerfeldt, Wilhelm Atle, Bekkestua
Stephansen, Brit, Larvik
Strømme, Arne, Vågsbygd
Syvertsen, Todne Briseid, Sande i
Vestfold
Tallaksen, Inger Margrethe,
Kristiansand S
Vege, Ulf Bruno, Haukerød
Vige, Dag Øyulf, Kristiansand S.

Grunnfagseksamen:

Amundsen, Tone Birgithe, Østerås
Benestad, Øivind Bård, Sandvika
Botha, Siri, Eydehavn
Brammer, Inger Elisabeth,
Krokstadelva

Breivik, Inger-Lise, Harøy
 Christoffersen, Martin, Drammen
 Ditlefsen, Elin, Gjøvik
 Eillifsen, Olav, Hamar
 Engedal, Berit, Mandal
 Eraker, Per, Trondheim
 Eriksen, Wenke Lillian, Drøbak
 Fjeldstad, Drude, Oslo
 Folkeson, Eldrid Bringeland, Horten
 Færo, Wenche Karin, Rykkinn
 Husby, Turid, Bosberg
 Jensen, Randi, Oslo
 Johannessen, Anne Grønlien,
 Gardermoen
 Karlsen, Knut Vermund, Stavanger
 Kasin, Eivind, Li
 Knapstad, Jorun, Signy Gjengedal,
 Nordfjordeid
 Knutsen, Dina, Royksund
 Knutsen, Per Einar, Oslo
 Kristiansen, Per André, Gjøvik

Kristiansen, Ragnhild Anne Marit Eide,
 Elverum
 Laugerud, Anlaug Jørgine, Stavanger
 Lundeby, Vigdis Birgitte, Råde
 Nilsen, Steinar Kristen, Oslo
 Pedersen, Vera Gronborg, Drammen
 Rakstad, Ragna, Oslo
 Rønneberg, Eldrid, Drøbak
 Sandvik, Svein Ove, Kristiansand S.
 Selmer, Thore Johan, Oslo
 Sneås, Tove, Oslo
 Strand, Roar, Oslo
 Syvertsen, Ingunn Fredheim, Oslo
 Sovik, Oddny Helene, Gjemnes
 Vetvik, Gunnvor, Oslo
 Wernø, Kjersti, Haslemoen
 With, Vera, Oslo
 Ødegaard, Bjarne Donald, Oslo
 Økland, Lars, Molde
 Aandahl, Ruth, Oslo

Nye teologistudenter våren 1975

OSLO BISPEDØMME

Majorstuen Kammell, Roland
 Nordstrand Aadland, Øyvind
 Høvik Sommerfelt, Atle Wilhelm

BORG BISPEDØMME

Kråkstad Saltveit, Bjarne
 Eidsvoll Hoel, Torhild-Dagrun
 Sarpsborg Golimo, Gro
 Moss Nielsen, Jon Holm
 (1974 II)

TUNSBERG BISPEDØMME

Sem Andersen, Tor-Geir
 Sem Strand, Ottar
 Larvik Jørgensen, Øyvind A.
 Brunlanes Strand, Else-Margrethe

STAVANGER BISPEDØMME

Stavanger
 domkirke Skimmeland, Leif Inge
 Hinna Hinnaland, Synnøve

Madla Pallesen, Kirsten
 Kampen Rasmussen, Harald Gaute

BJØRGVIN BISPEDØMME

Tesdal, Ragnar (1974 II) Arna

NIDAROS BISPEDØMME

Strinda Faanes, Reidar
 Fræna Holm, Magne

SØR-HALOGALAND BISPEDØMME

Tysfjord Ness, Terje
 Stamsund Fyhn, Signe

NORD-HALOGALAND EISPEDØMME

Harstad Norwich, Torgeir

Den Evang. Høiesen, Fred Grytting
 Lutherske
 Frikirke

Forstanderskapets møte mandag 7. april 1975 forberedes i disse dager.

Bildet viser forstanderskapets formann, biskop Erling Utne, og forstanderskapets sekretær, administrasjonssjef Erling Servan under arbeidet med sakslisten og saksdokumentene.

Velkommen til fest på MF!

Søndag 6. april 1975 kl. 19.00

Festen arrangeres av MF's styre i anledning av Forstanderskapets årsmøte.

Program: Tale av biskop **Bjarne Weider**.

MF's studentkor.

Solosang ved Eldbjørg Sæther.

Gruppen PRESTO.

Hilsener fra turnédeltakerne på Sørlandet.

Intervju med nye lærere.

Forstanderskapets formann, biskop **Erling Utne**, og styrets formann, lektor **Helge Hallesby**, deltar.

Enkel bevertning.

Kollekt til MF.

ALLE hjertelig velkommen!

Eventuell retur:
Gydns vei 4,
Oslo 3.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Gauldalen for MF

I tida 9.—23. feb. var det Gauldalen prosti som var målet for reisa mi. Fyrste veka var det med ein kristendomsstudent, Brit Jorun Hovin, ekte gauldøling av opphav, men no busett på Heimdal. Vi møtte mange stader varm interesse for MF, og der dei var best orientert var interessa og offerviljen størst. Vi vona vi fekk knyta nye band og gje kvelk til ny giv. Lukke til med ny

Vennering på Lundamo og med kontaktnettet som er i ferd med å byggjast ut i Gauldalen elles. Som vi sa er MF avhengig av dykk og kvar ein krins og kyrkjelyd i landet vårt. Det er på denne måten vi er eit Menighetsfakultet. Takk for sist alle saman og takk for forbøn og offer vidare. Dei 950 studentane på MF treng det og reknar med det, og vi takkar for kr. 8 100, og for over 100 nye namn til Lys og Liv.

Gunnvald Bjotveit

FOLKEAKSJONEN MOT SELVBESTEMT ABORT

samlet over 610 000 underskrifter

TAKK TIL ALLE SOM VAR MED!

Aksjonen kostet ca. 300 000 kroner.
Pr. 1. mars er gjelden 20 000 kroner.

VIL DU FORTSATT VÆRE MED?

Send ditt bidrag til:

Postgiro 22 33 971.

Boks 535 — Sentrum — OSLO 1.

Revisjon: Ingar Mjelve.